

שליחותנו

עיתון פנימי לתלמידות בית ספר ניצ

שלום לכן חברות,

הטבת נברך את חודש אדר ראשון. אני זוכרת איך שנה שעברה בזמן הזה כבר ידעתי בדיוק למה אתחפש בפורים, ס"מתי' לטלות בדואר את משלוחי המנות לחברות מהכיתה, ואבא ואמא היו באמצע לתכנן את פעילות פורים של בית חב"ד. אבל השנה היא שנה מעוברת. חודש שבט נגמר ופורים עדיין רחוק, הרי בטבוע הבא יתחיל רק אדר א'. חבל...

רגע, רגע... "רק אדר א"?! איך לא שמתי לב? הטבוע מתחיל חודש אדר! כן, "משנכנס אדר מרבין בשמחה" מתאים גם לאדר ראשון. השמחה כבר מתחילה.

בשנה שעברה היה לנו חודש שלם של שמחה, והשנה יש לנו כפול! שישיים ימים של שמחה טהורה, שיכולים לבטל כל דבר של היפך השמחה. אז חודש טוב, ושמח פי שניים!
שלכן, חלי

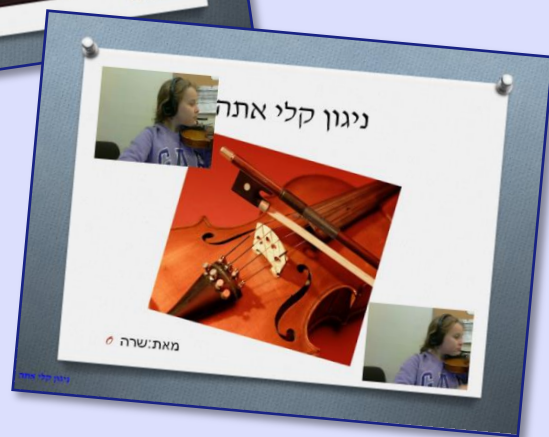
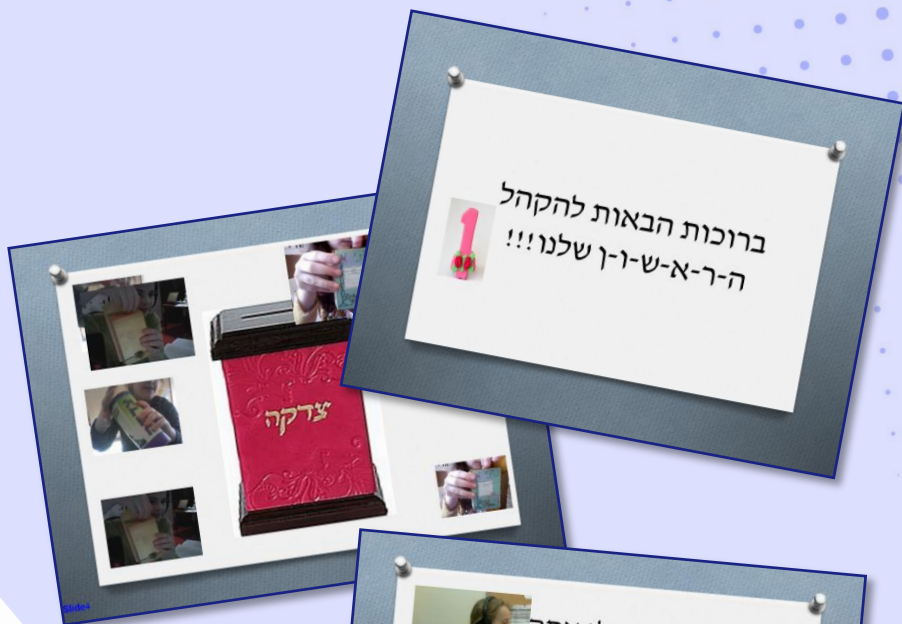

הצגו נט

אניגמה

וועדת ההקהל
 הכינה לנו בכיתה ד'
 'הקהל' מושקע ומלא בתוכן.
 יישר כח לתלמידות
 חני גליצנשטיין ושרה חיטריק

כמה כיף לקבל את השבת
 עם הפרחים המיוחדים
 שהכנו לכבודה בשיעור חברה
 (כיתה ו')

מזל טוב

רבקה
 טרבניק

כיתה ד'
 כ"ח שבט

חיה
 סגל

כיתה ה'
 כ"ז שבט

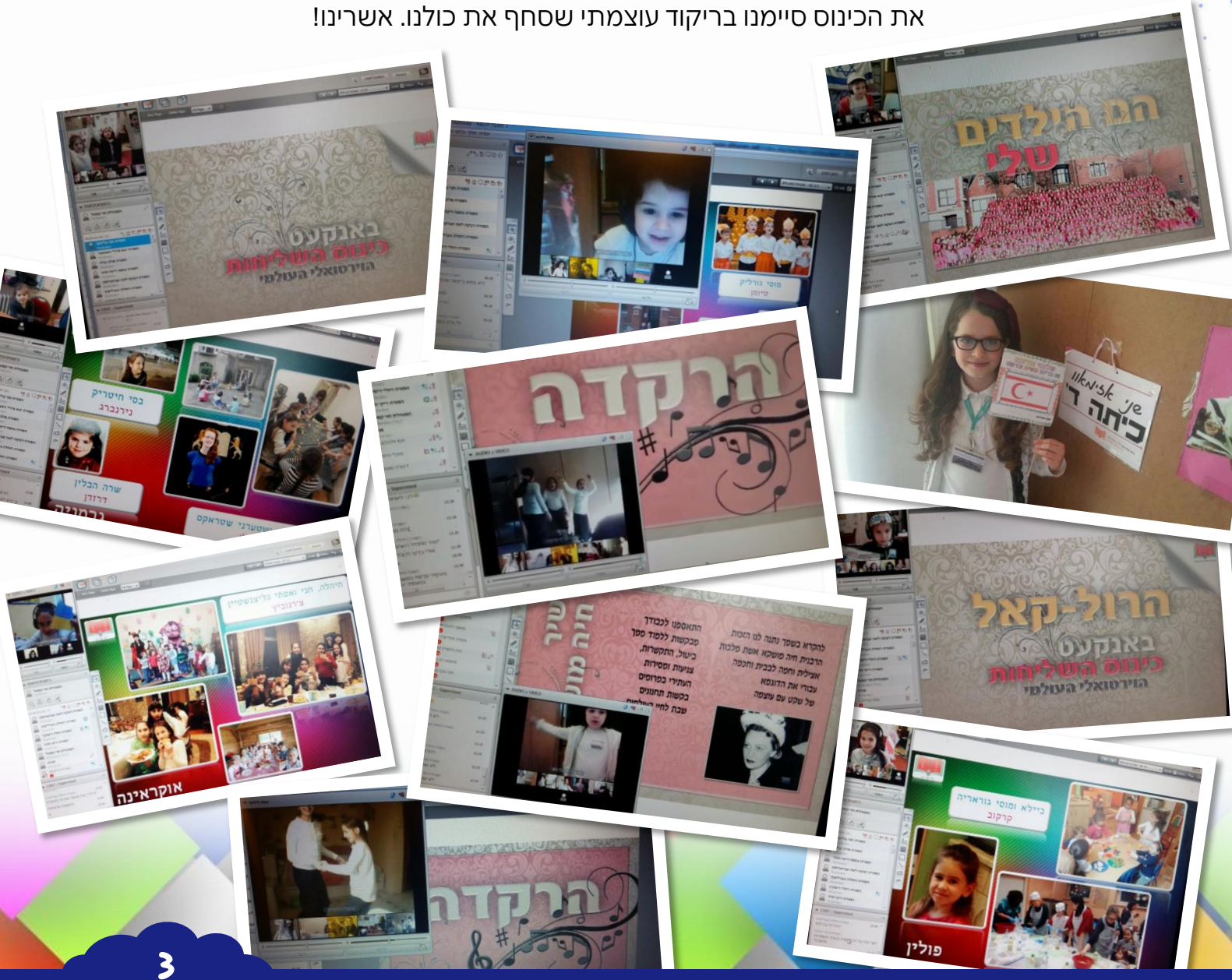
השליחות הצעירות

בזמן שהאמהות שלנו התאספו בכינוס העולמי, ישבנו גם אנחנו חגיגות ומרוגשות מול המצלמה, בכינוס שליחות וירטואלי חובק עולם

אז מה היה לנו בבאנקעט?

- מופע 'חי'ה מושקות' - בביצוע התלמידות שזכו להיקרא על שם הרבנית חיה מושקא ע"ה.
- וידאו מיוחד של הרבי מכינוס השלוחות.
- קריאת משניות המתחילות באותיות השם 'חיה מושקא'.
- מופע מדהים בביצוע בנות כיתה ב' על הסיפור "הילדים שלי" - כך התבטאה הרבנית על החסידים.
- וכמובן, שיאו של הכינוס, החלק שכולן מחכות לו כל שנה, מעמד הרול-קאל המרגש.
- המורה רחלי דיסקין, שהנחתה את הכינוס, הכריזה את שמות השליחות הצעירות ומקום שליחותן, וכל אחת בתורה נעמדה ונפפה בדגל של מקום שליחותה אותו הכינה במיוחד לרול-קאל, כשכל החברות מצדיעות לשליחה הצעירה!
- את הכינוס סיימנו בריקוד עוצמתי שסחף את כלנו. אשרינו!

הפינו נט שלנו

אסתי וילהלם

הינה שלוחות מכל העולם ואנחנו את השלוחות ואנחנו רוקדים ימים ספורים על הרבנית חיה מושקא

אמרנו משיגות ואת הפרק של הרבי ורבנית והיה מאוד כיף

זה היה מבנים מאד ראינו וידיא של הרבי

כל החיה מושקות אסו ריקוד מהמם וכתה ב' הכינו לבד ריקוד יפה

ומשקי ליכטיין.

מוסי' אזימאוו

ביילא גוראריה

מה היה בבנקט

את: ביילא גורארי קרקוב פולין

מה היה אחי כיף בבנקט

הרול קול
המופע
והשיר

מה היה פרגש

ב רול קול ממש התחשקתי
ב מוזיקה משהיה חזר
ב ושמעתי היה מוזיקה ממש
אחי מוזיקה שאפילו לזמר
ב שיר רבנית ריקוד מאד יפה
נעט ממש יפה

חיה הלפרין

חוויות שלי מהבנקט

לי קראים חיה מושקא והחלטו שלכול מי שקוראים לה חיה הוא מושקא היא מימסטפד בריקוד וקראו לריקוד חיה מושקת וני

הייתי בריקוד והוא מאד אהבתי את התנועות של השיר וגם שיר את זה נורעלי

שואבתי את זה כימט הכי

בי'ה

הבענקט של כול השליחות:

בבענקט היה כול מיני דברים הכי היה כיף הרולקול מול בת ממקום שליחותה בזמן שהקראו את שמה עירה וארצה פתחה מצלמה והניפה את הדגל של מקום שליחותה זה היה מאד יפה.

אני גם הייתי במופע של החיה מושקאות של הבית ספר נט וזה היה ממש יפה. עשינו ריקוד על השיר "להקרא בשמך" הייתי בחלק ה2 במופע ורקדתי את המזמון יחד עם מושקא שיינא ב, מוסיא ס, חיה ר, מוסיא מ, ומושקי ליכטיין.

היה גם מופע של כיתה ב' שהכינה לבד ריקוד ותנועות למופע ושמו התמושות, על השיר שהילדים שואלים את הרבנית איפה הילדים שלך עכשו והי ענתה להם החסידיים הם ילדי.

ול בת החיה על השולחן מעמד ומתוכו דגל של ארצה, וגם לכול בת על החולצה הייה תג, ולכול בת ביד הייה צמיד וכמוכן לכול בת הייה ביד חניגה לכבוד יום השתלכותה של הרבנית ע"ה כ"ב שבט.

ברגע שהגיעו לצמון קפריסין הייה הזמן שלי לפתוח מצלמה זה היה כיף.

בסוף הייה גם הרקדה שמו שיר וכול הבנות בבית ספר נט פצחו במחול!

שליחות מסתורית

פרק ט'

תקציר: אברהם נחשף לאורח חיי המופקר של דודו משה, בעודו מצוייד בהוראות מדוייקות מרבו כיצד לנהוג בביתו. רבי אליהו גם לימד אותו כיצד לכוון כוונות מיוחדות שמעוררות את כוח הזיכרון.

אליהו, והזדרז לבצע אותם בטרם יחזור דודו הביתה. בחוץ החל להתקרר, ומשה פנה לכיוון הבית. שום דבר לא הכין אותו להפתעה שיגלה בפתח, דרכו הוא נכנס מידי יום. הוא התקרב אל הדלת, שנפתחה כתמיד בידי המשרת, אך אז קפא על מקומו ועמד במשך דקות ארוכות, כאילו איבד את היכולת לזוז, כשמבטו נעוץ במזוזה הקטנה התלויה בפתח הבית.

באותו בוקר השכים ר' אברהם קום, והתעמק בלימוד ובתפילה, כשהוא מכוון בדבקות את הכוונות אשר לימד אותו רבו. כשסיים, המתין לשעת כושר, וזו לא איחרה לבוא. "אברהם", קרא אליו דודו משה מכיוון הדלת הראשית "אני יוצא לסיבוב קצר, לשאוף אוויר צח, הרגש נא בנוח לבקש מהמשרתים כל מה שתצטרך עד אשר אחזור".

ברגע שנסגרה הדלת אחריו, מיהר אברהם לחדרו, והוציא מתרמילו את החפץ הקדוש שהעניק לו רבי אליהו לפני הנסיעה – מזוזה.

"את המזוזה הזו תקבע בפתח הבית, לאחר שתכוון את הכוונות מעוררות הזיכרון, וה' יתברך יעזור לך לעורר את ליבו של דודך", נזכר אברהם בדבריו של רבי

אברהם, שהמתין כל אותה עת בציפייה מהולה בחשש, התקרב בהיסוס אל משה וגילה דמעות קטנות מבצצות בזוויות עיניו. "שלושים שנה", לחש משה מבלי להפנות את מבטו "שלושים שנה לא ראיתי מזוזה, לא תפילין, ולא ספר תורה". והדמעות הקטנות הפכו במהרה לזרם חזק.

המשך יבוא

ד"ש מהכינוס

במקביל לכינוס השלוחות העולמי, התקיים קעמפ לשליחות הצעירות, שנהנו מתוכניות מגוונות ואפילו מבאנקעט משלהן. בית הספר שלנו זכה לנציגות מכובדת בתוכנית. מזהות את המצולמות?

